

Veliki Slovenci

ROŽNI VENEC

Antona B. Jegliča

Skrivnost Zavoda sv. Stanislava

Anton Bonaventuri Jegliču,
ki je tako močno ljubil slovenski narod,
da je za vedno njegov učitelj.

Veliki Slovenci

ROŽNI VENEC

Antona B. Jegliča

Skrivnost Zavoda sv. Stanislava

Rdečo nit našega besedila
predstavlja veseli del rožnega venca.
Skozi tri vzklike
je predstavljena Jegličeva osebnost,
skozi pet skrivnosti
pa ustanavljanje zavoda
in rojstvo Duha v človeški duši,
vse z njegovimi lastnimi besedami.

Okvirno in vezno besedilo je sestavljeno
iz izbranih odlomkov
knjige Jožeta Jagodica,
Jegličevega tajnika in kaplana,
Nadškof Jeglič.
Citati, ki nimajo navedenega vira,
so izbrani iz Jegličevih del:
njegovega dnevnika,
avtobiografskih spisov, knjig o vzgoji
in spisov o Zavodu sv. Stanislava.

**Gornji Grad,
nekdanja prestolnica ljubljanskih škofov ...**

Dokaj izmed njih spi tu
pod okriljem mogočne stolnice
svoj poslednji sen.

Mar ste vi, veliki predniki,
v tihi krog počitka
izvabili tudi svojega največjega naslednika?

5. avgusta 1930 ob petih popoldne.

Nebo oblačno.

Pravkar je padlo nekaj kapljic dežja.

Pa so takoj, kakor iz vljudnosti, da še počakajo,
prenehale.

In že je pridrsel avto.

Pozorno smo obrnili oči,
duhovniki, uradniki, otroci, ljudstvo,
da vidimo moža, ki gre v pokoj.

V pokoj? Tako?

Tedaj pač mora biti to le starček,
sklonjen, tresoč se, oprt ob palico.

Tako so pričakovale oči. A videle so moža,
visoko zravnane in gibčnega.

In ta njegov pogled!

To ni pogled ugašajočega življenja,
to je pogled mladostne, močne duše.

Da, iskal sem osnovne črte v teh očeh.

Utrujenost, pokojaželnost? Tega nisem videl.

